

Lý Đợi

Sinh 1978 tại làng Khúc Lũy, xã Điện Minh, Điện Bàn, Quảng Nam. Cử nhân văn chương 2001.

Hiện sống tạm cư tại Sài Gòn. Chủ trương Phong trào thơ photocopy & thơ Ngoài luồng.

Thành viên của nhóm thơ 4 người: Mở Miệng.

Tác giả của vài thi tập cá nhân in photocopy, còn gọi là Thơ chui. Có thơ và tác phẩm trên: www.tienve.org, <http://evan.com.vn>, www.tapchitho.org, www.talawas.org, www.gio-o.com, www.hopluy.org ... và một vài tạp chí chuyên văn chương khác ở hải ngoại.

lời của đá ong

* phản bội, của hiện tồn và hạnh phúc

trên vòm họng
vây quanh đường răng cửa/đứng hơn_đường lượn sóng và những ngôi sao đen
là cách chở thanh âm bằng chữ cái
và tôi bắt đầu những suy nghĩ mang giai điệu trầm/là cách hưởng về khe sáng

là cách tôi nhìn màu đỏ
chữ A viết khác
như thế, tôi nhìn màu đỏ. . .

âm của lỗ hổng   sát đường trời tím
những tiếng nổ   tia chớp và rạn nứt
sóng và vách sẫm. . .

trong một chân trời   một chân trời và trời tôi nhìn vào
cái nhìn treo và con đường cầm
những âm cầm vỡ cánh ngoài tiếng cửa bằng chữ cái
những tiếng sập. . .

đó-chính lúc những gương mặt màu xám xoay tròn
bơi nhọc nhằn trên tôi
và hơi thở tôi là tiếng cửa gió giập dũ. . .

đó-chính lúc ấy   tôi và những ngôi sao mang màu đi
và con đường đi trên con đường khác   là tiếng những rạn nứt
là tiếng đôi chân nàng đã đi
tôi nhìn màu đỏ từ cánh hồng rơi trong vòm âm

từ những lá cờ không bay trên nóc
từ viên đạn vừa rời nòng
từ đêm đá ong
và từ cách để nói khác đi. . .

ý tôi là: tất cả âm và màu
là cách hư cấu phần chuyển động bên ngoài
là cách nhìn ra bên ngoài
là cách nhìn vào tôi một tiếng nổ
và thứ tôi nói là lời trong đêm đá ong và im lặng.

bài thực tập mô tả

trong động tĩnh hơi thở tôi trườn mình qua mồ hôi và lỗ chân lông một
cách thức lỏng bọc phần lỏng là tôi-lỏng một thể đặc sợi
lông đen cái đầu đen phần to nhất tôi---sợi lông chường ra ánh
sáng bên ngoài đêm tối bên trong căn phòng đen và bài thực tập mô tả. . .

nàng nói rất to kê rằng hơi thở nhẹ và âm thanh nhỏ lời của vật
bị đè féc féc lời bài kinh cầu an pâm pâm lời hưng phấn yô yô lời
chửi chông je je lời hấp hối zu zu. . . và bên dưới những cửa quậ tôi
trườn mình trở lại giọt mồ hôi mang tiếng lời chiều chuộng nàng_trong
suy nghĩ và hành động thập cẩm tôi biết bài thực tập của tôi. . .

cứ thế đi vòng quanh vòng quanh hành trình tôi một tấm xĩa
răng đi vòng quanh tấm xĩa răng cách nghĩ cuồng và cách đi cách làm
việc mòn nàng nói lần cuối trong bài thực tập này và không nghĩ về
sự mòn trong chuyện chúng tôi và tôi biết bài thực tập tôi mô
tả/đang mô tả và chưa hoàn thành bài thực tập hết pin có lẽ thế/nên thế.

Vật nuôi của thi sĩ

*với anh V.N.G

Chúng ta bắt đầu/bị bắt đầu tại lồng sắt nằm ngang
mặt đất đang lên cao và xuống thấp
vài người nhạo chuyển động
(làm gì có chuyển động: công viên vẫn rào và nhiều người dẫm cỏ)
chỉ có sự tù/mà không, tấm vé này
mới đáng nghĩ khi chiều xuống hoặc ngày đến
già nua hoặc lương thực và
làm thế nào con chó cũ/mà không: già_ngủ trong hơi thở

chúng ta: quan tài cổ được vớt giữa tỉnh giấc
dòng kênh ẩn trong rác và nước bệnh viện
không phải những tìm kiếm chuyển động mà sự im lặng/lo sợ/cô lập đang ở
cùng thờ ở mỗi tối
trăng ngủ trong túi quần/những vì sao trôi nơi nào đó là cách để nghĩ về vật nuôi.

Buổi sáng/năm thứ mười bốn_sau công nguyên
nó chết mượt lông và nghĩ về phòng tắm/giữa lối ra vào
những lời không buộc chặt bay bầu trời cảm
chẳng thể nín/cũng giờ ấy_những thiên kỷ sau
chúng ta mất thân thiện/hiểu biết hoặc nhịp điệu
hoặc bất cứ ai: Tagore, Eliot. . . hay bất kỳ ai giữa chợ_trong nhà máy giầy
ở London, Newyork, New Delhi, Hà Nội hay trọng điểm nào
vật nuôi năm thứ mười bốn/mượt lông
chúng ta có vaccine và hạch trong nách
sự cách biệt/vĩnh viễn bắt đầu tại thanh âm đỏ
nhịp đều trước màu vàng chết và gió khởi đi từ giấc mơ không tìm thấy lời ai điều
đám tang mà chúng ta/cũng như vật nuôi ca hát om sòm
chữ bài thơ trong học tử/từ điển hoặc lúc lặng thờ. . .
không tham dự cuộc chơi hàng lối
nó vẫn giữa lối ra vào/phòng tắm/căn nhà vắng và thành phố
không ai thấy/biết/hiểu nó như vật nuôi trong mộng tưởng
những thiên hà đang bay/mà không: dừng lại
sợi lông rời quỹ đạo thân thể mang lời đậm đặc và áo quần mồ hôi.

Chúng ta mọc tại răng và móng nhọn/dao nĩa lẫn nước chấm nực mùi
tại bài thơ nạc thịt/được xưng tụng/được ngon lành ăn/được bảo vệ phiên toà
luật thùng rác
và những thứ không lọt miệng tạc chúng ta tượng bán thân và bài thơ trong
bia khu vườn/ngay lối
ra
mỗi sáng/giờ này/năm thứ mười bốn/kỷ nguyên thiếu
liêm sỉ thứ ba trước và sau giữa lối_một dùm lông ngày xưa
đến tập chữ trong học tử ghi chép sự bắt đầu
yết thị truyền cuộc đấu giá
chúng ta đã mua/đã nuôi và tiễn biệt
chính chúng ta trở lại cùng chuyện cũ
đọc thanh quản/làn da nội tạng đầm lầy
cỏ dại cùng sợi leo mang tưởng tượng lồng sắt
chính chúng ta/vật nuôi/đang tự sống và huyền hoặc
chữ im tiếng trong đất búp măng thân thiện và đơn độc
mọc trong bóng tối im lặng.

Bài những nữ giày dép

Đêm của tôi/một cái chăn/vây kín và ập xuống
nó quần quanh da thịt
hơi thở trong suy nghĩ. . .

kinh sách được lấy ra/cẩn trọng u mê và cầu nguyện
trong vũng_lỗ chân lông/cái gáo dừa uống
nước ốc đảo cà ri mang mây đen
những bàn tay dâng cao/trắng nhợt rồi bắn thủ
những lá phiếu bình an/dính hình đức chí tôn chui vào nơi bắc mắt
cái tĩnh tâm trong thùng giữa nhà thờ/ ban thứ ý nguyện không thêm. . .

xương sườn được lấy ra/giữa những đàn ông/không biết làm gì
bầu đầy sữa
và cái vũng ản bầu trời bên trong
đúng hơn cái chăn/những đàn bà mang đến lỗ thủng vì sao
bếp và gia vị
tắm cái xương đôi dép cũ/tự đến
rồi không biết đi đâu. . .

trò chơi giới giữ bò/cách mà chúng ta chơi hoặc cầm ky
chúng bơi/kéo co/chạy ruộng đậu/nhảy mô đất_được hoan nghênh?
giữa xứ sở dòng chảy/máu nghi kỵ và phe phái
chúng kéo dài trong cố gắng cái mà chúng ta/âm thầm và thường vội vã
trong cầu tiêu hay đâu đó một mình/nhanh và thường hối tiếc
giữa hai xóm/trên mô đất ngoài bãi/trận chung kết
vận động rồi đè nén cái vọt ra
cách đại diện cho sức mạnh thật dai dẳng
chúng ta có thừa lời/cách cất giữ tay xấu vào túi và thổi mục
cách đi trên tiếng chuông thiền viện sạch hình chí tôn chui vào thùng
còn phần thưởng tại đó_nơi không ràng buộc
chúng hành xử con tơ/động đực và trở tính
như cách chúng ta từ chối sự ẩm ướt cái xương sườn
từ chối tự sinh ra/ngủ một mình hay khoảng khắc cầu tiêu
nơi_sợ lặp lại lòng bàn tay ra vào, với nó
cứ lặp lại. . .

buổi chiều túa ra những thiếu nữ/ngó nghênh dục tình
xưởng gia công giày dép/đường và khoảnh duy nhất trong tuần
dẫn đến cái lễ bạc nhược
mua nữ trang/quần áo rẻ_cần làm đẹp
một năm/sự rồi bốn tám tiếng
giờ cầu mong những râu cầm qua lại/lối lên xuống/nơi lãng quên chột nhớ

hắn làm kẻ tư tế_không cho ai
nhà tiên tri_lỗi thời
Không. Không là gì   hắn   ngôi hai   nhà kinh tế
những so đo   thiệt hơn: trò của thánh giá
tự bán mình   không. Tự mua mình rẻ mạt
và bán giá cao   ba ngày đầu cơ
hắn   một tỷ phú ở hang   ra thảo nguyên   về hang và trốn chạy. . .

Bấy giờ, giả định. . .
“*Người ta không thù ghét và nộp nhau*”
hắn vẫn lang thang trên đồi   trên đồng vốn cuối
cùng người ta mặc kệ
người ta bố thí
người ta gán bệnh   một cách như tình cờ
hắn không được mua và bán
những đau đớn khởi đầu. . .

những đau đớn khởi đầu
không từ hắn/cho hắn
không từ tông đồ/cho tông đồ
không từ kẻ theo_không theo/cho kẻ theo_không theo
không từ trò xảo thánh giá và hang tối. . .

những đau đớn khởi đầu
không từ kẻ bán hắn   không người mua
không từ kẻ mua hắn   không người bán. . .

từ những kẻ biết hắn và những kẻ như hắn giở trò   nghĩ về hắn.

Nghĩ từ thành thành ống

- *giả định hắn, là giọt máu. . .*

ánh sáng lặn đi   mặt xà bần
ngày hôm nay   dự kiến những điều lởm chởm. . .

hắn[thứ ánh sáng cũ và nhàu và ảm] vươn mình dài mũi tiêm
giọt máu và thành ống sót lại sự trương phình tưởng tượng
và thứ nước[không phải sương tối]ảo giác. . .

hắn nói chuyện với mũi nhọn   luôn thể   hạnh phúc nhọn   vi rút nhọn
những thứ thuộc hắn nói chuyện với bầu trời
và những thứ bơi trong đó: trăng, sao và nước dãi
và bánh xe lu nền đường. . .

tất cả lăn đi   mặt xà bần lạnh
đêm bên ngoài   những thứ thuộc hần nói chuyện với chữ
hần với mặt giấy   và sống trong thành ống   nghĩ theo thành ống
những kẻ như hần đẩy kim giờ   những bệnh tật và mơ tưởng
viễn cảnh của mơ tưởng và giấc mơ về   nơi sinh ra nó
hần chật ních trong ống   chật mọi thứ và lời nói: hần ú ớ với hiện tại

hần   những bài thơ nhiệm độ.

Café & buồng điện thoại_suốt đêm

Tại đó_dưới chân cái hộp công kết nối lời
những kẻ sa cơ liên lạc ba nhà thơ
và hần, kẻ viết bài miêu tả
không về những cuốn sách mốc   chất thành núi
không về con mèo đen chơi ngã ba
xui hơn con tam thể_con tam thể bị giết
không về những ngày dài bọn hần kéo sợi dây căng
từ ruột thừa và chín phần mười cơ thể
thừa cái rìu treo cao
bỏ xuống phần của hần, năm chữ: *cái này của chúng tao*

vĩa hè này của chúng tao   những kẻ cầm gậy trắng đỏ   đồng phục   sự
vô lối cầu thả hơn kẻ cướp   chúng tao cướp không gian này
đóng thuế ngay trước cửa   trong nhà cầu và suy nghĩ. . .

vĩa hè này của chúng tao   buồng điện thoại
chúng tao hết giờ
chúng tao nhanh và phét lác
chúng tao có lưỡi dao   dính nhiều máu   chưa giết ai (chỉ cắt cổ)
ngoài chúng mày ngồi trong cái bị tối   ly café đen   cây đen và
thành phố đen. . .
nhưng vẫn tỏ hơn cái mày có   như gương mặt_như suy nghĩ và chữ

cái này của chúng tao   cái này mang thành phố bọn mày
tất cả thuộc về chúng tao   chúng tao thuộc buồng điện thoại
hằng ngày bọn bay café và ảo tưởng
những kẻ khác tán tỉnh   phun nước miếng và tự xử
khắp thân thể (lúc này là buồng điện thoại)   chúng tao là
khoan cắt bê tông   trĩ nội trĩ ngoại   dị mộng tinh và tụ điểm ca nhạc. . .
khấp tểm nhìn chúng tao là

keo diệt chuột   ăng ten bách khoa   bánh mì sài gòn
phòng chống aids và bầu cử. . .

Tất cả thuộc về chúng tao
chúng tao thuộc về thứ âm loãng tan
tại đó   đặng xa kia   đọc tầm nhìn   không phải buông điện thoại
_dưới chân chúng tao   ba nhà thơ và kẻ viết bài miêu tả.

Đường cày kết hợp

Đường cày này mang lồng ngực/lá phổi ngũ sắc/thanh quản rỉ máu/trở lại khúc ca:
“bằng trái quít dưới đất có lông”

đường cày này ra đi: *“lấy chồng từ thuở mười lăm”*

tôi không thể ngủ hoặc nghĩ giữa hố mụn mang va đập và cái tát từ nham thạch
tôi lù ù giữa lời

vô vê nốt ruồi mang định mệnh từ ngữ

vo ve/tôi nhỏ bé chân lông   giấu mặt trời bất kỳ đâu

ở đây những lỗ thủng   âm thanh mềm

đường cày này ở lại:

“chiều tím/hoa vàng/trên bến mơ/âm thầm/ta nhớ ta/ơ hồ”

chúng ta lu bu ẩn ngữ

tích những chuyện không   đâu

“đến khi giỗ ông-mang ra mà xẻ”

hoặc: *“chồng chê thân nhỏ không nằm với em”*

đường cày này mang ta đi và trở lại

ngày giỗ tổ tiền hiền

ta thừa tên chưa sinh /thiếu tên lúc này

ta không có tại bàn ăn/dù tiếng trống từ đôi tay không lặp lại

từ những trưa du mình dọc sông

quành quanh xóm/chúng ta khóc rồi hát

“chiều tím/hoa vàng/trên bến mơ/ơ hồ/ta nhớ ta/ơ hồ”

và bên kia lời lễ hội

“bây giờ mười tám đôi mươi. . .”

chen vào tiếng thợ đục

“cát đục_cát đục. . . là cục đất”

chúng ta khóc như thế nào/cho ai_chẳng có gì

thương nhà thơ khóc tháp Chàm/đền đài –cũng thế

chúng ta khóc sự dở hơi

những câu đố/giai thoại_thuốc an thần đấy

hãy uống và nhận sự rộng, sợ hãi mục

đường cày này dị hợm

“em nằm dưới đất chồng [cũng] lòi lên giường. . .”

cuộc sống chúng ta/mà không: của tôi
bên trong đầu sợi lông
bên ngoài bầu trời
một vòng tròn *“anh em thằng ấy
ngủ trong cái nong
mũi chảy lòng thông
ruồi bu kiến đậu”*

tôi nằm đây/không biết có cái gì chưa quậy bên trong
những công việc/con đường và lò gạch
sẽ mọc/khắp thân thể chúng ta
ẩn vết huỷ diệt
lời ca đêm bốn mươi chín/năm thứ ba
“nói rằng chồng quý chồng thương. . .”
cục đờng_phên dựng_con chó đứng
chẳng có gì phải hối/khi chúng ta chết còn khi sống lơ mơ/ nghĩ về
“miếng giữa làng_sàn xó bếp” nghĩ và sợ *“miếng tôi tàn/
mất ăn một miếng lợn gan lên đầu”*
đường cày này không thật
mi không thật mi đi đâu
để trốn việc gieo hạt/chăm và gặt
*“chồng thương một_chồng thương hai_chồng thương ba
_chồng thương bốn. . . bốn chân giường rung rinh”*
đường cày mang lời ca ngập nước mắt trở lại lồng ngực

và buổi chiều tôi không nhìn thấy tôi trên vách.

Nhìn từ nơi tối

Khoảng ấy của ngày
đủ để người ta làm thịt một chục heo
với tiết canh và đủ thứ bày tại chợ. . .

đó là khoảng của tôi sự trở về. . .

tôi cản trở về nơi ấy cũ nát và chưa bao giờ rời xa. . .

trở về con đường nghẹt khí bẩn lỗ hổng bẩn và cái nhìn ô uế
cái nhìn cúi xuống_hãy cúi xuống thật sâu và chui qua nó
nơi của tôi không đơn giản là lỗ hổng

khoảng ấy một tảng đá

rơi từ nơi xa vào trang giấy ứ những chữ chưa được viết
những chữ được dấu an toàn thực phẩm
và thị thực vệ sinh nội tâm

cái thứ ấy [những chữ] đủ cho hấn. . .

cả cho tôi_động vật cải tạo chữ
vinh một cái danh và chỗ nơi ánh sáng. . .

và cả tiếng thở thú nhận : lời ngụy

tôi trở về nơi [có cửa sổ và cây xanh đấy]: những con người dán lên tường chưa

đóng sáng

xứ tôi những nhà thơ thường khóc không cho họ không cho

người khác

ánh mắt người khác không ở trên tường qua khe vách
và lương tri đậu đã nhồi thịt mỡ. . .

khoảng ấy những tiếng kêu của khớp mọc gai xanh

khoảng ấy cải tắng và mục nát

và trứng muối nứt tiếng của vỏ
đàn vịt muối bơi trong căn phòng tối và không một giọt nước.

Nghĩ từ sương và hoa dại

- *với người quen, chưa gặp_MPK*

giữa giấc ngủ hấn đang thức và nghĩ về suy nghĩ nhú mầm của hấn
ngoài kia ngoài căn phòng tối con rùa vàng và những hấp dẫn. . .

ngoài kia ngoài bờ hoa dại trắng cỏ và thác ghềnh. . .

ngoài kia ngoài hơi thở đi lại trong máu. . .

là những sương không đến từ trời từ cách nhìn ngưng tụ

là những hoa không mọc từ cột sống những bước chân
và dưỡng chất: quần áo bẩn

giữa lúc ấy   khoảng giữa hấn và những nhộn nhịp ngoài kia
là cách nghĩ   không dám nghĩ   _sợ. . . ! sự thật của nghĩ

là ước muốn trong tưởng tượng của hấn
những sương hoa hư huyền _ những sương hoa ngoài kia là thứ súp loãng
bơm đầy cơn đói và cô đặc trong mắt khởi đi từ nơi có điểm nhìn. . .

chính lúc ấy   hấn chết   một phần nhựa trương theo thứ ánh sáng hấn muốn
một thể sống mọc lên từ sụp đổ và quán tưởng cô lập

kìa   mầm từ cách nghĩ   trong buổi sáng và những bước chân triều đôi

đã là những khu rừng

hấn nghĩ về sự rời bỏ khu rừng suy nghĩ
hấn là sương   là hoa dại   là mây   là bóng. . .
và sau trước   hấn là hấn   trong nếp nghĩ không bình thường ngoài kia
phần thở bên ngoài [đám đông] thứ hấn muốn
hấn vẫn thế   vẫn gieo những thứ bên ngoài vào lòng chén
con xúc xắc và cuộc chơi ngày kia   mặt dừng lại sẽ nói về phần trong của
hấn.

Lời cho anh em

* với V.X

Lời trước:

Bởi từ anh em   sinh ra   tôi đến   trong sự an bài này/chuẩn bị từ
ngàn xưa tự thân chưa có và   tiền thân chưa sinh   hãy chuẩn bị/như
thế_tôi sẽ đến   nơi   tôi sắp hàng đón   nơi đây không thể có
mặt/dù ngay lúc nghĩ   đầu đó trên đường_mây gió_dây điện_lửa mang tôi
đến/đi trong tiếng nói ống nghe_cái dẫm chân không hài lòng và sọt rác đầy
lẩn trốn sau cửa bếp   những tiếng búa gò hàn và bài ca thể best_seller
của bạn tình/điểm quen   tiếng xe máy phóng ngược con hẻm/chở
dịch   vụ mai táng và lời những hàng rong thả dốc   tôi đến và anh em đến
chúng ta nghe lời nhau: _ *Xí lên dốc không được Xí bò. . .* lời mang thấp
khớp_tiếng ú ở mang hơi thở bầy ruồi.

Lời giữa:

Chúng ta vội bắt đầu/ký ức/buồn sáng này giữa nghĩa địa không xác chết/dự định chôn chữ viết_sự khó thở/ cái lồng này/đời sống này/không gian này những vì sao kia_cách chúng ta vội đi/đến và tìm những thiên hà:_ *Xi lên dốc không được Xi ngủ*. . . lời ung_mang hạt mầm vô định từ bóng tối khóc trí não/và bình minh.

Đó_nơi chúng ta đến/lỡ sống và vội biết phía trước/phía sau thân này y thế hãy chuẩn bị_suốt ngày đêm các người ta sẽ đến_suốt đêm ngày của ta hãy cứ im lặng, lũ bỏ đi_đồ xà bần ta sẽ đến_các người sẽ được chôn xác /cái xuống mang dự định thở như chính tay chèo các người/đồ lục bình_đẹp/cứ thế.

Lời cuối:

Những năm này_ánh sáng này/sự tự vấn gương đầy:chúng ta là tay chân được vẽ và bày đặt chúng ta thấy gì (thân thiện, thù và huỷ hoại) lời tại đây_nơi chúng ta sẽ đến: _ *Xi lên dốc không được Xi khóc*. . . hạt giống trở lại và mầm đón sáng ta/các người/chúng ta. . . khóc đầy nước giả khóc sự diễn ra đang đi nơi đến và lời đích vẫn câm nín_không cho ai và không tự biết vậy mà chúng ta cứ rơi ừ, lời chúng ta_chúng ta là: 1, 2, 3. . .không tự chủ và thật không biết đến nơi này làm gì/lũ mang mẫu và công cụ.

Bài nói tại đó

Có thể tôi đã trở lại/mà không sẽ trở lại/sắp trở lại/tôi chưa bao giờ nghĩ đích tại nơi trở lại hoặc chưa mơ giấc phù ảo trường làng nơi đó/không hiểu sao tôi biết viện dưỡng lão thần tài không đúng: đại nhạc hội la hán mà hình như: phước liệu tượng thánh thần ở đâu nhỉ lễ thanh minh/vu lan/phục sinh/tĩnh tâm thì chắc không phải tại buổi công nhận di sản văn hoá/đám rước đèn các anh hùng. . . làm gì có làm gì không/hàng mã đốt hàng giờ/báo kê tin mỗi sáng. . .

Tôi làm gì biết/không nghe và thấy lời vu vợ chen chân bản vào chuyện tôi làm gì kể bài nói hạt giống vãi tung đất đồng làm gì có thần tài bài nói lúa đồng đồng không thấy la hán mục tại đồng bài nói rơm rạ chẳng thánh thần tôi có thể trở lại/nên thế nơi chó rơm mục chẳng lẽ chỉ con rơm mục? bài nói mất giọng ông kiêng gậy được thờ làm gì có viện dưỡng lão. . . thế mà có/hành hương về đền đài đập và xây mới.

Tôi đã trở lại nơi chưa bao giờ ở hoặc đến/pho tượng đồng xà bần bài
nói cũ/con chó rơm nhìn vào lòng đất (hoặc trong chúng ta) và chấy lặng và nơi
(không ai biết/không cần_miệt thị) tự do pho tượng nát từ cách im
lặng bên trong bây giờ. . . hơi thở nghĩ bài nói bắt đầu.

Không đề với trâu và đũa

Hãy chào đón đi đôi đũa này chúng ta sở hữu bữa tiệc rau mầm
mấy mươi năm đã theo và ám.

Chúng ta chào sự có mặt của chúng ta đón xương khô buổi chiều
_sáng và đêm tàn như thế sự tập luyện này/thủ lấy này đã khóc
cho những thứ lằng nhằng/dính đũa gấp lời đầu

“miếng trâu đầu câu chuyện”

câu chuyện nào/ai đã và dám nói sự kể hay câm lặng ai cần
chuyện lữ chúng nó/ồ không chúng tôi cần gì phải bắt đầu. . .

Hiện tại này không thể kể và sống bình thường không thể
thở hoặc khóc (như việc đã làm với đôi đũa) những ký hiệu/màu sắc kia
xứng đáng thay chúng ta nói/biểu hiện tình. . .

không câm. Nhưng không thể nói đủ lời. Không ai muốn nói trong quan
hệ dẫn đến và chẳng chịt không gian này.

Hãy chào đón đi miếng trâu này kết nối vòng tròn duyên số
nơi kia hai đô cái đỏ môi/đen răng và phun bã máu nơi kia một đô cho
gia đình chen chúc những tô chúng ta phấn đấu phá sự thăng bằng
không ăn trâu nơi có không vui trong lễ hội/dù đôi lúc: ngay cửa ra
vào chúng ta khóc bình minh.

Những tiếng nói nhỏ rất nhỏ và ảo tưởng không ăn với bất cứ ai
tiếng nói lớn/ ngữ ngôn lớn rất lớn và kiêu kỳ.

Trong cuộc giao giữa bàn ăn hoặc đấu trường những đũa mộc không
truyền nhiệt dao nĩa sắc nhọn những con bê hoặc bò bị tái hoặc
thui than hồng khóc làm gì máu chảy ngược vào trong ứ
đọng và tử nhục cho tiền kiếp đũa sẽ gấp nĩa sẽ xỉa/_nghiêng về
ai/phần cắt.

“ăn cho nên đầu nên đũa”

chào đón đi   xương sống mang mầm bệnh   những tiếng nổ trong phần tự
hào lý trí/những trận tuyến cuối cùng   cái đích đến   chúng ta được cô
độc và làm mọi việc/có thể   trong không hiểu nhau.

Sự bất hoà   cứ chi miếng trầu   những chiếc đũa.

Những lời lên xuống

*riêng với em, K.N

Người ta bảo: anh xuống tận hực sâu   cuộc sống này   ngày chén đũa
đêm nước rửa   cứ thế   anh vâng lời   đúng hơn
bị quyến rũ/thiết phục rồi tuân theo ý nguyện   những khoái chí và nước
mắt luồn dưới da.

Đi theo cách rời bỏ gia đình   những phương tiện: ngôi nhà trái đất   nơi
chúng ta nghĩ nó là núi và đường phố hoặc bóng ma. Những tâm giao chở khối u
giữa tim _hiện tại mỗi tình   có thể cũ   lật nhào nơi bến đậu   tự trôi
cống rãnh ngầm   mà phải với ai đó. Mà đang bị nhấc bổng   có
xu hướng bay khỏi phòng mồ hôi   bị chèn ép   rình rập từ hơi thở
trong lúc ngủ   chữ lộn cơm và tấm lau những ngày không được lên xuống.

Mày phải đi   qua nơi nằm xuống   túp lều đỏ--ca nô đỏ và khói
hương mang giấy tiền theo hướng mũi tên   trúng tim. Phải trở về nơi câm/điên
tiếng nói trái tim khác   phải thế   không cách nào.

Người ta bảo. Mặc kệ. . . !

Khi anh muốn tình   tóc anh rụi   phong độ vị thần yếu
ghen những chữ trực lên từ nắp mồ. Em mới bảo   sợi tóc quăn này hãy giữ và im
lặng   cuộc vui đã qua   đừng luyến tiếc   không có gì phải nói vì ngày
của em là năm   đừng cố hỏi --thế thôi   cứ ở đó   trong vô
vọng   em ngày trở lại. Em ra đi   con đường mang sống lưng   anh tảng
đá đè giấc ngủ   bỏ quên đầu đó   chính lúc ấy   mới biết
thứ chúng ta đang có là quang cảnh mà người ta   tặng hoa và hôn nhau
theo nghi lễ không nhận từ trái tim.

Tức thiệt   tết này không nơi nào   chịu lễ cưới   _anh trở về nơi
phòng vắng mồ hôi và những chữ khùng   mong sự trở lại   tiếng gõ
cửa lần thứ nhất _không tiếng gọi. Lần hai. Lần ba. Lần bốn và tiếng gọi
em trở về từ   nơi em một mình với lời   vọng từ mây
xuống   khi mọi người đang ngủ   Với đời sống này: *Đừng hòng dụ
dỗ.*

Nhã ca sợi lông

Dựng đứng sợi lông đầu tiên
kích thích trí tưởng tượng
lòng ham muốn gã đàn ông thứ một tở bước ra khỏi địa đàng
không bởi trái táo
không bởi thịt da hoặc lưỡi rắn . . .

Dựng đứng sợi lông thứ nhì
người đàn bà không cầu xin nụ hôn bạc hà   sự khoái lạc của rượu
đồng chảy tận sâu cuộc tìm kiếm . . .

Dựng đứng sợi lông thứ n
sau bảy nhã khúc ái tình
Salomon đi vào tâm lời cầu nguyện   tóc xù   tiêm uốn sẩy gội nhuộm
đàn bồ câu bay lên
lũ mèo nhảy
đàn cừu say ngủ . . .

Tôi dựng đứng giắc
trở mình trên sợi lông
giắc mơ chột mắc vào màu nữ tính đi ngang đường ham thích
thú xác thân
lần buông thả
sợi lông rơi
quy chụp khu vườn đường ống
chảy ra
loe xoe con đường tìm kiếm

Áo quần lót căng lớp bọc ngoài
ngữ nghĩa vượt qua câu chữ
nhịp chuyển động trôi tinh vi một sợi lông
vàng
một cuộc đời đẩy cái rác tận xa chân trời

Tổ khúc những vật rỗng

Người ta đóng đinh vào tim
tôi   hình thập giá   mỗi sáng
những suy nghĩ dẫn lên xe rác

tôi   những thùng sơn trang trí
cũ và méo mó và ném ngoài
sinh nhật ngôi nhà

hoặc khi tôi không thở trong ruột
những cây viết khô
mực và chữ

hoặc nước thải con rãnh không hoạt động

hoặc ống chích hoặc bao cao su nơi hẻm tối

tôi có khu vườn không cây
những phế rỗng thành núi

tôi có người thân hoặc cuộc sống hoặc thiên hà bay
thời gian bất lực con đĩa

người ta không cần đóng đinh vào bất cứ đâu
hoặc tôi   hình nộm giẻ rách
và dai dẳng nhìn tận sâu những khoảng trống
rồi nghĩ về trước và sau vở kịch tồi

Nếp nghĩ không căn cước

Dọc miền đồi dẫn ra triền sông
đường bay trong giờ đáp

tôi: những trạm lẻ   café   xăng pha sẵn

hoặc buổi chiều suy tư lẩn tuyền

xin tri ân viên sỏi   bông hoa miền đồi
những bàn chân chùng bước
mùi hương tím bầm
và mưa và tôi tồn đọng nhịp thở
phù sa bãi xà cừ
những lương thực bội mùa
những đường bay lạc   giờ đáp trên sân
trạm lẻ hoặc bất cứ lúc nào kẹt lối
tôi sẽ ra đi . . .

tôi: vài con trâu lạc ngõ
và dao thốt lãng quên nhà bếp cũ

tôi: bóng tối cây cọc và cánh chim ánh sáng tìm về
căn cước riêng tôi không ngày tháng
nếp nghĩ không neo

tôi có trò chơi những cung súng trên tường
hoặc trên tay những người chưa quen
hồi ức huy chương và đa thú
con gái chủ nhà nói trong miệng bụi cơm:
_ ba đầu cá một ngàn đã chết

Bản thảo thói quen

Những đốm sáng trong vườn các danh nhân
lúc mười giờ quá năm phút
giấc ngủ muộn thói quen
thức dậy cơn mê vài kiểu sống
vài dự định ra đi cái đích hồi tưởng
tôi không tin đĩa bánh sinh nhật bồn cầu thiếu vệ sinh (của người quen nữ)
vừa nở hoa
xứ sở tôi muộn hương sắc và con đường hương (hoặc dự định) ra đồng
đắm chìm trong kem
mặt đất phập phồng trong ngực con nít
ra đi không mặc quần ngang đình không đếm ngói
cười toe toét

xứ sở những nấc thang cóc khư giữ dùi trống
không có ai lên hoặc xuống
vệt sáng khu vườn và thói quen lưỡi nhác
hoang vắng bãi xe nhà trời
tôi mọc đầy cỏ
dẫn ra cánh đồng giấc ngủ bỏ rơi từ
ngôi nhà người mẹ sáu con máu và hai chiến tuyến
đọc bờ rào mất mát

tôi không tin cái khung cổ quan khởi đi bởi
dòi bọ bồn cầu đường phố xanh hoặc nghi lễ ngủ
ẩn chứa bí mật về
hậu trường chai rỗng
cuộc chơi tàn thuốc
và hạn độ ý thức

xứ sở tôi gió muốn vào lòng người
đương đầu trận áp chót   tham vọng nung đỏ
ngọn lửa sân si nhìn chiếc cúp trong
cuộc chơi không tên gọi

tôi thường ngồi nơi qua lại
thói quen tò mò người chặn giữ nghĩa địa
mỗi ngày, chờ một người là tôi đi vào
và người khác, là tôi đi ra

từ khu vườn mùi nhận diện
thường nhật lục giác
giấc ngủ muộn   những mảnh vỡ li ti mang mầm sống vào
đĩa bánh sinh nhật   mặt hồ lăn tăn
bàn tay gợn sóng   cách thức mọi người

xứ sở tôi thói quen chưa thức dậy.